

af 500 Mill. Kr., det vil dreje sig om som Statsudgift. Saaledes er efterhaanden Udgifterne øgede ved Lovforslag, som er vedtagne, og ved andre Lovforslag, som senere vil komme, vil de ogsaa blive øget. Det er derfor ogsaa nødvendigt, at man forøger Statens Indtægter.

Dette vil ske naturligt gennem saadanne Skattelove, som jeg i næste Maaned vil have den Ære at fremsætte Forslag til for det høje Folketing. Der er ikke nogen Grund til at fremsætte dem tidligere, thi disse Skattelovforslag vil i alt væsentligt gaa ud paa Fornylse af de nu gældende Skattelove, om end Fornylse med Ændringer, der skal bidrage til at skaffe yderligere Indtægter for Statskassen. Men da disse Skattelove gælder indtil 31. December 1918, er der ingen Grund til at fremsætte Lovforslagene i den overordentlige Samling, Rigsdagen vil ogsaa faa fornøden Tid til at behandle dem, naar de fremsættes i Oktober. Derimod vil min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, endnu i Dag fremsætte to Lovforslag om Ændringer i Statsbanernes Takster og om Ændringer i Postløvén, hvilke begge naturligt, vil alle vente, gaar ud paa at skaffe forøgede Indtægter baade for Statsbanerne og for Postvæsenet, og jeg maa indtrængende henstille til den høje Rigsdag, at begge Lovforslag tages til velvillig og hurtig Behandling. Til velvillig Behandling, fordi det er nødvendigt, at den Indtægt, som skal tilvejebringes gennem disse Lovforslag, og som er en 14—15 Millioner — ligesom man vil stille det op, idet nogle Millioner allerede har været bevilgede gennem de nugældende Love —, bliver tilvejebragt, til hurtig Behandling, fordi det er nødvendigt, at disse Lovforslag vedtages saa hurtigt, at der virkelig kan komme Indtægt af dem indenfor en overskuelig Tid i alt Fald, og at der kan anvendes til dem den Tid, som administrativt kræves for at sætte dem i Værk. Medens de i Fjor fulgte med Skattelovforslagene, kommer de altsaa i Aar forud for dem.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder, men jeg vil meget anbefale det høje Folketing de to Lovforslag, jeg nu har haft den Ære at gengive Indholdet af. Jeg vil ogsaa om dem kunne sige, at en hurtig Behandling vil være heldig, ikke for Ministeriets Skyld, ikke for Finansministerens Skyld, Pengene kommer tidsnok til Udbetaling, men for de paagældende, for Tjenestemændenes Skyld, fordi det er jo indlysende, at Udbetaling kan ikke finde Sted, saaledes som det her er foreslaet,

hvis det ikke er administrativt muligt. Jeg har set i et Blad, som særlig lader til at tage sig af Tjenestemændene, at det kunde være ligegyldigt, om Rigsdagen var lidt længere eller kortere om disse Lovforslags Behandling; Tjenestemændene fik dog deres Penge. Ja, det er, som man tager det. Hvis Rigsdagen vil være en meget rum Tid om Behandlingen af disse Lovforslag, er det indlysende, at Tjenestemændene ikke kan faa deres Penge, de kan ikke faa dem, før Lovforslagene er vedtagne og stadfæstede. Ud fra denne Betragtning tillader jeg mig at anbefale dem til hurtig Behandling, ud fra alle andre Betragtninger til velvillig Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Som allerede bebudet af Finansministeren skal jeg have den Ære for det høje Folketing at fremsætte Lovforslag om Takstforhøjelser, nemlig *Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m. og Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer*. Allerede i Fjor blev det nødvendigt her i Rigsdagen at fremsætte og faa vedtaget Lovforslag om Takstforhøjelse. Disse Lovforslag blev fremsat i Tilslutning til de Skattelovforslag, som Finansministeren fandt det fornødent at fremsætte til Dækning af Statens Udgifter, og naar disse Lovforslag nu kommer udenfor denne Sammenhæng, og Skattelovforslagene kommer senere, er Grunden dertil, at det vil kræve nogle Maaneder at føre disse Lovforslag ud i Livet. Det vilde derfor være meget ønskeligt, om disse Lovforslag kunde blive færdigbehandlet i den resterende Del af denne Samling. Nødvendigheden af disse Lovforslags Fremsættelse vil det ikke falde svært at begrunde. Statsbanerne gav i Aaret 1916—17 et Underskud af 1 800 000 Kr., i 1917—18 er dette Underskud vokset til 10 Mill. Kr., i indeværende Finansaar, 1918—19, maa man befrygte, at Underskuddet vil komme til at dreje sig om ca. 17 Mill. Kr., og hertil kommer saa endda de 25 pCts. Løntillæg, som nu af Finansministeren er foreslaet.

Alt i alt maa det saaledes befrygtes, at Statsbanernes Underskud i dette Aar, bortset fra den Takstforhøjelse, som nu foreslaas, vil blive omkring 24 Mill. Kr. For Postvæsenets Vedkommende var der i 1916—17 et Overskud af 400 000 Kr., i